

KURYER LITEWSKI

W WILNE DNIA 30. SIERPNIA V. S. ROKU 1805.

R O S S Y A.

S. Petersburg V. S. 18 Sierpnia. Na przełożenie głównie kommanderującego w kraju Gruzijńskim G. infanterji X. Cicranowa, J. J. M. raczył oświadczyć najwyższe ukontentowanie wojsku które się dystygnowało pod naczelnictwem GL. Glassenap w bitwach stoczonych z Kabardyńcami, na wyprawie w Marcu przedsięwziętej dla poskromienia tego narodu; w szczególności zaś GM. Łychaczew, Delpozso, Barkow, wielu Oficerom półków: Niżehorodzkiego dragonii, 17 strzelców, artylleryi, niemniej Kabardyńskim XX. Ismael Bey, Aidemirów, Temir Bułat, za mężne stawanie przeciw wojskom Szacha Zadi. Podpółkownik Szalgin umieszczą się w konnym półku Polskim. Major Makarow będzie Adjutantem u G. Kawaleryi Michelsona. Leibgardyi Preobrażeńskiey Półkownik Mezeńcow umieszczony w Nowhorodzkiem półku muszkiet. Majorom 3 półku artylleryi, Niepieycin i Klingenberg oświadczone ukontentowanie za dobre ćwiczenie ich kompanii, za świadectwem GL. Graffa Arakczajew.

T U R C Y A.

Constantinopol 27 lipca. W prowincjach Turcji Azyat. zapala się wojna domowa. Basza Trebizondy wypowiedział posłuszeństwo Sultnowi, na wzór tylu innych iemu podobnych zamyslaiąc o niepodległości. Porta na uskromienie nowego buntownika wielu wodzom z licznymi wojskami pośpieszać kazała, między innemi złożonemu niedawno z urzędu Wezyrowi Jussuf. Nic jeszcze nie dokazali; owszem jest wiadomość, że Basza Natolii, który najpierwszy z ludem swoim wykonał zlecenia Dywanu, porażonym został.

Egiptu stan coraz się pogorsza. Elfi Bey Mammeluków, chociaż przez Seid Alego wodza Albańczyków zaproszony do rządzenia krajem, nic nie sprawił, nie przyięty od obywatelów Cairu. Straciwszy więc nadzieję przywrócenia spokoyności przez ugodę, orędem przymusił postanowił Egipcyan do posłuszeństwa. Przeto liczne woyska iego opasały ściśle stolicę, nie dozwalając dowozu żywności. Sam Elfi z wybranymi Mammelukami ruszył do niższego Egiptu, mając naprzód osadzić Rosette, z kąd pośpieszy do Alexandryi pełen nadziei, że ta twierdza wkrótce poddać się musi. O czynnościach Kapitana Baszy i flotty Tureckiej żadney wiadomości nie odbiera Dywan.

Odmiany zdarzone we Włoszech zciągnęły uwagę Porty. Poseł Angielski częste rozmowy miewa z Ministrami naszemi. Słychać że Wezyr Jussuf wkrótce powróci do rządów; natenczas Porta obojętną zostać nie ma, jeżeli nowa wojna zapali się w Europie. Pomieniony poseł Arbuthnot, miał prosić, i otrzymał u Selima 3 pozwolenie, ażeby się godziło Brytańni W. lud zaciągać w Albanii do woyska morskiego, maytków, i żołnierza do załogi Maltańskiej.

A U S T R Y A.

Wiedeń 25 Sierpnia. Hardenberg Minister Pruski, przesyłając posłowi Francuzkiemu notę sobie podaną przez Ministra Rosyjskiego Nowosilców, przyłączył pismo następujące: Niżej podpisany z żalem widzi potrzebę komunikowania posłowi Laforest noty, którą iemu podał Minister Rosyjski, odsyłając przy niej pasporta; z oświadczeniem, że Imperator Jmć całej Rosyi zważając odmiany niedawno zdarzone we Włoszech, mianowicie zaś przyłączenie RP. Liguryjskiej do państwa Francuzkiego, rozkazał iemu nie iechać do Francyi. Gdy przyszła wiadomość o tym przypadku niespodziewanym, Król zaraz przewidział, jaki skutek wyniknie przeciwny zbawiennej negocyacji, która zaczęta być

miała; czuje więc żal głęboki, widząc że się ziściły trwożliwe domysły iego. Gorliwa chęć przywrócenia pokoju powszechnego, którą tchnął statecznie Król Pruski, którą tak często oświadczał, jest niewątpliwym dowodem, co czuje w okolicznościach teraźniejszych.

Z drugiej strony chodzi po ręku oświadczenie, które podać kazał Franciszek z dworowi Berlińskiemu i innym. Wyraża Monarcha, że do wojny morskiej między Francją i Brytańnią W. należeć nigdy nie chciał; owszem statecznie pragnął przywrócenia pokoju, ieshby ten skutek zbawienney sprawić mógł pośrednictwem swoim. Uгода tém pożądaną była dworowi Wiedeńskiemu, że Napoleon uroczyście przyrzekał dokończyć negocyacje zciągające się do Włoskiej ziemi, gdy wojnę zakończy na morzu. Dwór Wiedeński mając znaczne posiadłości we Włoszech, czuje własną potrzebę iak najprędzey ugody. Z ukontentowaniem Cesarz widział pismo rządcy Francuzkiego do Króla Brytańni W. przesłane na początku r. ter. Z niemniejszym odpowiedź Jerzego 3, która blizką ugodę rokowała za wdaniem się Mocarstw przyjaznych. Dziś Monarcha z żalem widzi tamę negocyacyom położoną. Ofiaruje więc interessowanym Mocarstwom swoje pośrednictwo, ażeby dzieło wielkie zaczęte, i do końca pomyslnego doprowadzone być mogło.

Lehrbach Minister zasłużony Monarchii Austrjackiej, w Lintz nagle umarł. Do G. X. Lichtenstein bawiącego w Morawii gońa posłano, ażeby iak najrychley do Wiednia przybywał; ma być wysłany za granicę w zleceniu nayważniejszym.

W całej Bawaryi wielkie jest poruszenie. Kazał Elektor z Monich przewozić archiwa, i bogatsze sprzęty do Wurtzburga i Bambergi; tamże ma przenieść się sam na mieszkanie z całym dworem i października. Mongelas i Minister Bawarski prosił o dymissyą, i otrzymał; następcą iego został Weichs.

Biegają pogłoski, że przez Bawaryą Austrjackie woyska ciągnąć mają. To pewna, iż regimenta w Szwabskich dzierzawach stojące pośpieszają do Voralbergu, gdzie pod Bregenz oboz iest wytknięty na 15 t. żołnierza, którzy w manewrach nowo przepisanych ćwiczyć się powinni pod sprawą G. Wolfskehl.

W Czechach wielkie magazyny zakładać kazano, do których z prowincyi Króla Pruskiego w Cyrkule Frankońskim, Anspach i Bareuth, 30. t. miar zboża wyprowadzić bez cła pozwolono. W naszej stolicy kommissya woyskowa z niektórymi liwrantami umowę zrobiła na dostawienie wielu t. koni pod iazdę i do artylleryi potrzebnych; dziś słyszemy że przepisana liczbę rząd zmniejszyć kazał częścią 4.

Do izby Xiążęcey seymu Rzeskiego w Ratisbonie przyięci być mają XX. Sinzendorf, Windisch-Graetz, Khevenhuller, Trautmansdorf, Colloredo Mansfeld z Katolików. Lippe Detmold, Wiedrunkel, Wittgenstein, Saxe Meinungen, Saxe Coburg Saalfeld z Protestantów. Nadto ieszcze dóm Austrjacki domaga się przyięcia XX. Furstenberg, Loevenstein, Truchsess, Szwabskich i Frankońskich Graffów.

B R Y T A N N I A W.

London 20 Sierpnia. Spełniły się życzenia dobrych obywatelów; Nelson po 2 letniej niebytności powrócił szczęśliwie do oyczyzny. Nieprzyjaciół ukrywających zmartwienie swoje z wyprawy daremney do wysp Antylskich, może twierdzić, że Villeneuve i Gravina nie mieli w zleceniu podbijania osad cukrowych. Jeśli tak iest, pocóż tak daleka żegluga? wydatek niezmierny? strata ludu i czasu drogiego na wojnach? Lecz Anglicy tego są rozumienia powszechnie wszyscy, że Jamaika, Trinitada, Barbados, i inne wyspy zapewne byłyby naiechane, gdyby Nelson nie zgadł trafnie zamysłów szkodliwych, i pośpiechem

do wiary trudnym nie stał w nowym świecie. Sam imię tego wodza przeraziło Admiratów przeciwny strony, którzy z innym do czynienia mając odważyliby się podobno 20 okrętów lin. do boju stawić przeciw ro; gdyż więcej nie liczył przy sobie Nelson w Barbados.

Narod potrwożony niespodzianą flotą nieprzyjacielską połączeniem w Ferrolu, obrótami nadzwyczajnymi floty w Boulogne, ruszony z siedzisk prawie ku obronie powszechnej, na ogół że Napoleon liczne wojsko zabiera na statki; dziś lepszą i niewątpliwą ma nadzieję, utrzymać niepodległość swoją, i dawną przewagę na morzu, gdy widzi najdoskonalszych wodzów, na czele ogromnej potęgi zjednoczonych, i gotowych potkać nieprzyjaciela, gdziekolwiek ukazać się zechce. Cokolwiek będzie, Nelson w świeżą żywność i wodę opatrzonej, opuścił ciasną Gibraltarską, Collingwooda z 4 okrętami przed portem Cadix zostawił, tamże przywołał Bickertona z równą siłą krążącego po morzu środiem. Sam z 11 okrętami płynąc wzdłuż Portugalskich, Hiszpańskich, i Francuzkich brzegów; gdy nie spotkał nigdzie floty przez Caldera zwyciężonej pod Finisterre, owszem w drodze odebrał wiadomość iż do Ferrolu zawinęła; zgadł wódz przezorny, że nieprzyjaciel mając w tym porcie potęgę znaczną, może płynąć do Brestu lub Irlandyi; a żeby więc z swojej strony przyłożył się do zniszczenia tych zamiarów, pośpiesza do Brestu, oddaje Cornwallisowi 9 okrętów lin. z potrzebujące naprawy, Victory od 100 arm. Superbe od 74 do Portsmouth sprowadza.

Tak zadziwił nieprzyjaciół w Indyi zachod. przybyciem niespodzianą, tak niemniej żołnierzy swoich, którzy od 20 kilku d. o nim nie słysząc, rozumieli, że raz jeszcze omylony powieściami żeglarskimi, szuka floty przypuszczającej u brzegów Irlandzkich lub Szkockich. Opisać niepodobno, jaka radość była, jakie okrzyki obywateli, mianowicie zaś ludu morskiego, na widok ulubionego wodza i zwycięzcy. Wysiadł niemieszkając na ląd, udał się na wieś dla spoczynku, którego potrzebuje; pisał albowiem do Admiralicji bawiac jeszcze w Barbados, że 2 letnia praca, i długie po rozległych morzach krążenie, zdrowie mu osłabiło.

Okręta z nim przybyłe komendant portu na kwartanę skazał; gdyż były w Indyi zachod. a w Gibraltarze stojąc z lądem komunikowały. Ale Nelson zaświadczył listownie, iż gdy znajdował się w pomienionej twierdzy, chorych nie było w garnizonie, i żadnego podejrzenia o żółtej gorączce; podobnym sposobem na całej flocie Angielskiej z ciasniny płynącej do Brestu, gdzie przybyła 15 sierpnia, żadnej choroby lekarze nie dostrzegli.

Za Nelsonem wkrótce przybył do Portsmouth Stirling z okrętami Glory od 98 arm. Warrior od 74 w bitwie 22 lipca uszkodzonymi. Była pogłoska, zapewne przez Oppozycję rozrzucona, że ten Admirał i Calder wkrótce przed sądem wojskowym stanąć mieli. Nie wierzą temu rozsądni. Calder niepoślednio miejsce trzymać będzie między rycerzami Angielskimi, że liczbą słabszy, mocniejszego nieprzyjaciela pokonał, i zdobycz zabrał. Jeżeli odsyłał Stirlinga pod Rochefort, okręta w bitwie uszkodzone do ojczyzny, później nie przeszkodził połączeniu eskadry Hiszpańsko Francuzkich; nikt temu tego za złe nie poczyta; uczynił co mógł roztropnie, ustąpił okolicznościom, i złączył się z Cornwallisem, gotując się do większej potrzeby, którą przewidywał podobno.

Co o zwycięzcy wodzu rozumieją Officyerowie pod nim służący, pokazuje się z listu jednego z nich pisanego do przyjaciela; Waleczny Calder, powiada, nie mógł więcej uczynić, niżeli dokazał d. 22. Mielśmy 4 okręta 3 piętrowe od 98 arm, wszystkie prawie naysposobniejsze z całej floty narodu, wszystkie amunicją, żywnością, do innych wypraw zgotowaną obciążone tak dalece, iż artyllerya niższych batterii w morzu zanurzona grać nie mogła. Niektóre inne okręta nasze zle opatrzone były do potrzeby. U Francuzów postrzegliśmy więcej porządku i lepsze manewry, niżeliśmy się spodziewali. Lud Angielski może być nieukontentowany, żeśmy nie odnieśli zupełniejszego zwycięstwa; i ja nieukontentowany jestem; lecz nie Calder jest przyczyną; gdyż uczynił co tylko najdoskonalszy wódz w świecie mógł uczynić.

Za powrotem Nelsona wszczęło się pytanie w narodzie; co teraz nieprzyjaciel zamysła? jakie wyprawy obronne lub zaczepne przedsięwzima Admirałowie nasi? Jeżeli prawda jest co niedawno mówiono, iż Lallemand eskadry z Rochefort i Orient wyprowadzone przyłączył

do Ferrolskiej floty, nieprzyjaciel w tym porcie może zebrać do 40 okrętów lin. licząc 3 zostawione w Vigo, W Brest Gantheaume trzyma na kotwicach, iak nieraz widzieli żeglarze Angielscy, 28. Lecz ta potęga jest rozdwojona; straszną więc przed połączeniem być nie może; nawet po złączeniu; raz że składa się z Hiszpanów i Francuzów; powtóre że o doskonałości wodzów i ludu morskiego u nieprzyjaciół nie wielką opinią mają Anglicy.

Ale gdyby przez niepodobieństwo, nieprzyjaciel potrafił całą potęgę w jedno połączyć; nie rozumiemy, żeby się odważył na walną bitwę, wiedząc iż z naszej strony, Cornwallis i Nelson, Calder i Stirling mają pod Brestem okręt 1 od 110 arm. 4 od 110. 12 od 98, 8 od 84. 31 od 74. 3 od 64; co wszystko czyni ogółem okrętów lin. 59. Z tej liczby kilka ledwie jest w portach dla naprawy; 50 stoi pod Brestem czekając w zupełnej gotowości, rychłoli Gantheaume z portu wynidzie; czyli też Villeneuve z Graviną zawiać zechce do niego. 9 okrętów naszych po skończonej naprawie niemieszkając pośpieszą do floty, pomnożone kilku nowymi; Capitan i Audacious od 74 arm. już z Plymouth wyszły. Keith i Russel od Boulogne do Texel mają okrętów lin. 11, fregat 20, korwet i mniejszych statków 180. Cochrane i Dacres w Indyi zachod. okrętów lin. 10, tyleż Pellew i Trowbridge w Indyi wschod. Collingwood i Bickerton pod Cadix 8; co wszystko czyni 98 okrętów lin. w służbie będących. Ogromna potęga ze względu na liczbę, bardzo jeszcze na doświadczenie i wprawę; którą widząc z chlubą naród Angielski, słusznie panem morza nazwać się może.

Słychać, iż Admiralicja pokonanie floty Francuzkiej i Batawskiej w Boulogne ma powierzyć Nelsonowi. Keith z większą potęgą pośpieszy do Ferrolu, a żeby przeszkodził wyjściu na morze zjednoczonych z Francuzami Hiszpanów. Z Porto wiadomość mamy, że Graviną zawinowszy do Vigo, wraz lądem gońca wyprawił do Admiratów Grandellana i Gourdon, donosząc o mniejszym spotkaniu z Calderem. i wyraźnie zalecając, a żeby iak narychle sami pod żagle wyszli. Co jednak nie nastąpiło, zapewne dla niegotowości; Grandellana miał okrętów lin. 11, Gourdon 6. obydwu na flotę zabrać mieli 15 t. żołnierza lądowego, co zda się oznaczać tajemną wyprawę.

Dziś rząd ogłosił powszechne przebaczenie dezertom wojsk morskich i lądowych.

Obywatele miasta Dublinu przysłali prawo obywatelskie X. Cumberland w złotym naczyniu, z przyłączonym podziękowaniem za mowę gorliwą, którą powiedział w izbie wyższej, gdy roztrząsano prośbę Katolików Irlandzkich. W tem Królestwie przed kilku d. była trwoga. Postrzeżono z brzegów płynącą flotę z 18 żagłów złożoną; lud rozumiał że są nieprzyjacielskie, zwłaszcza wiedząc, iż Francuzi niedawno krążyli przed ujściem rzeki Shannon. Daremna bojaźń: pokazało się wkrótce, że to była flota kompanii wschodnio Indyjskiej, która na samym wstępie dalekiej żeglugi rozkaz odebrała powracać do Angielskich portów, i przyłożyć się do zwalczania nieprzyjaciół, jeśli o lądowaniu zamysłali.

Oppozycja nie mogąc w niczem obwinąć zwycięzcę Caldera, głośno zaczęła przyganiać Cornwallisowi, który większych posiłków nie dał flocie krążącej pod Ferrolem; za ich pomocą łatwo mogliśmy zniszczyć eskadry Villeneuve i Gravinę. Mógł że to uczynić Cornwallis, gdy 19 okrętami tylko zamykał port Brestenski? i dać Francuzom sposobność wyjścia pod żagle? Na takich oskarżeniach nie zbywa nigdy; lecz mężowie rycerscy dopełniając ściśle powinność swoją, dobrze czyniąc ojczyźnie, oglądać się nie powinni na zarzuty nieuważne i płochę.

X. York wieje do Kent Hrabstwa, oglądać i ćwiczyć mając wszystkie wojska, milicję, ochotników liczone zgromadzonych, którzy niecierpliwie czekają hasła do boju. Graf zaś Chatham wczora oglądał w Beckshill legion Hannowerskim zwany; już on liczy głów 7 t. Ludu piękniejszego i lepiej ćwiczzonego widzieć niepodobno. Hetmani G. Don, którego Brune aresztował w Holandyi, gdy był przysłany do niego przez X. York dla podpisania wiadomej umowy r. 1799.

W r. ter. odebraliśmy dowodów bardzo wiele chęci nieprzyjaznej od żeglarzów Amerykańskich. Że nie wspomniemy fałszywych wieści, które nieraz uwodząc Admiratów naszych, sprowadzili z dobrej drogi, dość jest powiedzieć, iż narodów z Anglią wojujących produkta i towary z portu do drugiego przeprowadzali pod pokrywką obojętności; że ich korsarzom zaprzędawali

całe ładunki wzięte w portach naszych dla przewozu bezpiecznego. Pokazało się jeszcze, iż z Batawami umowę zrobili, obowiązując się towary ich z Batawii i drugih osad wschodnio Indyjskich RP. do Amsterdamu sprowadzić; temi ładownych okrętów Amerykańskich dziś ma być na morzu 14. Takie zgwałcenie zwyczajów dawnych, i prawideł ścisłej obojętności, pobudkę dało rządowi naszemu do rozkazania, żeby Amerykańskie statki przetrzāsane i do Angielskich portów sprowadzone odtąd były, iesli na nich znajdzie się własność nieprzyjacielska.

12 Czerwca miasto Amerykańskich stanów, Detroit zwane, na granicach Canady leżące, ogniem spłonęło; 500 domów poszło w perzynę; szkoda mieszkańców niezmierna, osobliwie w futrach, które kupując u rodowitych Amerykanów, handel z Europą kwitnący prowadzili.

Król na oko zupełnie już prawie ozdrowiał; o drugiem dobrą nadzieję uczynili lekarze.

Russel krótko zabawiwszy w Yarmouth z 7 okrętami lin. pośpieszył znowu do Texel, odebrawszy podobno wiadomość, że De Winter i Kikkert z tego portu i Helvoetsluys, Batawską flotę na morze wyprowadzić zamysłają, a przynajmniej wszelką gotowość uczynili do blizkiej zeglugi. Zawsze albowiem przekonani iesmesmy, że ten nieprzyjaciel od lądu nie odbie, ieżeli tylko postrzeże krążących Anglików. Okręta żołnierzem, artylleryą, amunicyą, żywnością, końmi, zawadami, obciążone, są niezdatne do bitwy.

Kapitan Popham wypłynął do Constantinopola; temu Officyerowi Selim 3 powierzyć ma urządzenie floty i zbroiowni Tureckich, na wzór Angielskich.

Uważaliśmy od czasu dawnego, że Pitt sprawując pilnie obowiązki Ministra I, iako Prezydent i kanclerz skarbowy, czynnie dopomaga prezydentemu w Admiralicji Barnham, którego departament nayważniejszy w okolicznościach ter. tarczą iest i zasłoną narodu.

Czekamy niecierpliwie przybycia bogatej floty wschodnio Indyjskiej. Raynier miał ją wyprowadzić 10 lipca; zegluga naymniej z mieś. trwać powinna. Ponieważ nieprzyjacielskie eskadry prawie wszystkie są połączone w Ferrolu, a morza dziś bezpieczne, wódz nie znajdzie żadney przeszkody w drodze; kraj skarbarami spodziewanymi z Azji zasilony, chętniey część dostatków poświęci na obronę powszechną. Z Ferrolu flotta zapewne nie rychło ukaże się na morzu; znacznego czasu potrzebuja dla naprawy okręta, w długiey z Ameryki zegludze, i niepomyślném spotkaniu zepsute.

Parlament, który zgromadzić się miał d. 22 sierpnia, rozkazem Krolewskim dziś ogłoszonym iest odroczony do 17 Pazdziernika. Fox wyjechał do Irlandyi odwiedzając przyjaciela Grattan.

Flotta z Indyi wschod. oczekiwana, przyniesie dokładniejszą wiadomość o wojnie z Marattami. G. Lake w początkach oblężenia twierdzy Bhurtpoore, nie miał nad 12 t. Europejczyków i Indyanów; dla tego nie mógł zewsząd opasać i zamknąć rozległego miasta, które często posiłki zewsząd odbierało. To ieszcze przyczyniło się do klęski naszej, żeśmy do oblężenia nie mieli moździerzów i cięższych armat, które nie rychło z Bengalu posłał morzem Wielkorsządca Wellesley. Dla tych przyczyn przedłużyło się oblężenie, które nam kosztowało więcej zabitych i ranionych Europejczyków, niż bitwy polowe; tak dalece Indyanie wydoskonalili się w rzemiesle woienném. Przydają niektórzy, że sam Holcar nie znajdował się w Bhurtpoore; lecz tylko właściciel miasta, Rajah, na którego obronę wierne poddaństwo gorliwie powstało.

Czekamy wkrótce rozkazu rządowego, który dozwala okrętom obojętnym wolnie przewozić produkta osad nieprzyjacielskich, ieżeli te mają być zaprowadzone do portów Angielskich.

FRANCYA.

Paryż 20 Sierpnia. Przysłane z Boulogne od Napoleona pismo wczora czytać mieli Senatorowie; lecz ponieważ niewielka ich liczba znalazła się w stolicy, do nieprzytomnych rozesłano gońców z rozkazem, ażeby przybywali iak nayrychley. Tymczasem iest pogłoska, że owe pismo zciąga się do krytycznego stanu w którym dziś iest Francya. Rozdwoione są zdania; ta iednak opinia przeważa, iż wojnę lądową wkrótce mieć będziemy. Słychać iż Ambassador Larochehoucault podał notę uwagi godną dworowi Wiedeńskiemu. Treść oney zga-

dywać tylko możemy. Papiery upadają; narod czeka troskliwie czytania pisma pomienionego, i zdania Senatu.

Napoleon w portach zabawił dłużej niżeli rozumiano; ztąd domysły, podobno dalekie od prawdy, że lądować myśli koniecznie. Sztab wyższy armii Angielską zwane ogłoszony; panujący ma sam dowodzić; flotylla lądować będzie w Anglii; Marmont w Szkocyi, Augereau w Irlandyi.

Lecz te powieści i szczegóły nie są już nowe; rząd milczy o nich. Prywatne listy donoszą: że Napoleon w Boulogne ustawicznie naradza się z Ministrami Berthier i Decrés, Admiralami Lacrosse, Verhuel, Marszałkami Lannes, Brune, Ney, Davoust, Soult, Mortier; GG. Oudinot, Baraguey, Bourcier. Klein, Vandamme. Marszałkowi Augereau posłano rozkaz, ażeby z całym wojskiem zabierał się na flotę Brestenską; Marmont i Sebastiani dawniey odebrali podobne zalecenie u Batawów. W Boulogne, Ambleteuse, Calais, Dunquerque kazano iak naypilniey zabierać armią na statki; nie tylko Officyerom ale też GG. wyraźnie zalecono zawsze być na Hottylli, dla gotowości do wyjścia pod żagle w godzinę po odebraniu rozkazów ostatecznych.

Część wielka iazdy, i wszystkie regimenta huzarskie siadają w Calais. Od Dunquerque do Havre ruch niesłychany przy brzegach. Wszystkim dywizjom, regimentom, kompaniom rozdano statki potrzebne. Rozkazy stosowne do okoliczności podpisane są przez Napoleona, Ministrów, Marszałków, i pomienionych Admiratów. Rezerwę piechoty, wybranych grenadyerów, gensdarmów, gwardyą, dragonią z Arras, S. Omer, Amiens, Compiègne, Flandryi, śpiesznie sprowadzają wodzowie nad morze; drogi do niego z wewnetrznych departamentów prowadzące, podróżni widzieli zawałone wozami, amunicyą, artylleryą, końmi, innemi potrzebami.

Swiadkowie tych obrótów dwoją się w opiniach. Jedni z pozoru sądząc, wyprawę mają za nieuchronną i blizką; drudzy głębiej rzecz rozważając, utrzymują iż lądowanie nigdy nastąpić nie może; takich iest bez porównania więcej u nas. Możemy grozić nieprzyjacielowi; lecz okoliczności lądowe są niepewne. Już słychać, że Napoleon sam do wyprawy należeć nie mając, odda komendę innemu, sam wkrótce uda się do Bruxelles, ztąd w Strasburgu iest spodziewany. To iednak przydać trzeba, iż rozkazy żadne nie wyszły ieszcze do wojska wyprawie zamorskiej przeciwne. Drży dobry obywatel myśląc, iaką klęskę sprowadzić, z iakiego stopnia stracić narod może to przedsięwzięcie, gdy skutek wezmie niepomyślny.

Pisarze zaś i politycy, u których dzieło kończyć się zwykło na papierze, wmawiają Francuzom, iż powinni dokonać rzecz zaniedbaną od przodków swoich, dając wolność żeglarzom wszystkich narodów, i Irlandczykom. Tym nigdy szczerze dawny rząd pomagać nie chciał, przykładając się całą potęgą do rewolucyi Hollenderskich, Szwajcarskich, Portugalskich, Neapolitańskich, Niemieckich, Amerykańskiej; w czem błąd był wielki. Dziś więc różczkę oliwną do Anglii zaniesć potrzeba. Ale podobno rząd inaczej myśli, i inne ma przedsięwzięcie. Słowem: żyjemy w niewiadomości, codzień spodziewając się z niey wynisć, codzień wpadając w niepewność większą.

Słychać, iż nowy kalendarz Iakobiński ma być zniesiony zupełnie od nowego r. wtenczas Rzymskiego po dawnemu używać zaczniemy.

D. 15 sierpnia uroczyscie w Boulogne święcono. Napoleon zaprosił do główney kwatery na obiad wszystkich wodzów i starszyznę wojsk lądowych i morskich. Cała armia popis czyniła; cały d. grała artyllerya; wieczorem oświecono wszystkie obozy; paliły się ognie sztuczne od uyscia rzeki Selgue do przygórka Grinez.

Pisma nasze wyrachowały, że od r. 1786 Brytania W. tak dalece rozszerzyła swoje dzierżawy w Indyi wschod. iż z krajów nowo nabytych ma dochodu rocznego 180 mill. fr.

BATAWSKA RP.

Haga 24 Sierpnia. Wczora słyszeliśmy potężne z dział strzelanie w Texel. Wkrótce przybył ztamtąd G. Adjutant Pensyonarza. Nie trzeba było więcej gminowi do rozniesienia pogłoski, że floty Batawskie z Texel i Helvoetsluys na morze wyszedłszy, potyczkę miały z Anglikami. Pokazało się dzisiay, iż owe strzelanie dziełem było samych iedynie Batawów, których De Winter

pilnie sposobi do potkanie się z nieprzyjacielem. Anglicy spokojnie krążą blisko brzegów naszych, otrzymawszy posiłek znaczny. Flotty naszej część znaczną wyprawiono do odnogi, reszta jeszcze na miejscu czeka z Bologne hasła.

G. Miollis wyznaczony po G. Marmont na wyprawę idącym kommandant wojsk Francuzkich, które zostają w kraju Batawskim, tu przybył.

Pogłoski o wojnie lądowej równy skutek w Amsterdamie iak w Paryżu sprawiły; papiery nasze upadają. Jednakże wielu kapitalistów, którzy dawniej znaczne summy złożyli w banku Londyńskim, i procenta należne podczas wojny nawet, odbierali regularnie, dziś ztamtąd summy swoje przenosić zaczynają do Amsterdamu. Patriotyzmowi w sercach obywatelskich ożywionemu przez Pensyonarza odmianę przypisać trzeba.

Z Londynu wiadomość mamy, że Admiralicja nie tylko dała Nelsonowi najwyższą komendę w Dunes przeciwko flotylli zprzymierzony, ale też postanowiła przywołać wszystkie eskadry dotąd zabawne zamykaniem portów nieprzyjacielskich, ażeby tém bardziej ubezpieczyła brzegi 3 Królestw od napaści. Co jednak rozciągać się nie ma do floty pod Brestem stojącej, z którą Cornwallis może największą przysługę uczynić oyczynie, przeszkadzając złączeniu się Admiratów Hiszpańskich i Francuzkich. Pod rządem Pensyonarza, morska potęga narodu naszego wzrost brać zaczyna; wczora w Rotterdamie 2. nowe fregaty na wodę spuszczone.

HISZPANIA

Madрид 6 Sierpnia. Córka Króla Katol. małżonka X. Brezylji, szczęśliwie syna powiła; 5 dn. illuminacye stolicy naszej, i uroczyste nabożeństwo nakazał Monarcha z okoliczności narodzenia wnuka dawno pożądanego.

X. Pokoju imieniem Karola 4. ofiarował wielki medal złoty Kapitanowi Szwedzkiemu Terngren, który w m. kwietniu statek Hiszpański, 55 ludzi niosący z Malagi, od zatonięcia nieuchronnego ratował. Ten postępek wspaniały kazał X. ogłosić w całej Monarchii, z oświadczeniem winnej wdzięczności Kapitanowi i Szwedzkiemu narodowi.

Eskadra nowo uzbrojona w porcie Cadix została pod kommandą Admirala Alava. Krążący w bliskości Collingwood zatrzymuje statki obojętne, które odbijają od brzegu, i zabiera z nich maytkow do służby Angielskiej. Konsulowie przestali do niego uwagi swoje.

Niedaleko obozu S. Rocha pod Gibraltarską twierdzą, drugi wytknięto w Buena Vista, do którego 21 lipca wkroczyły 2 regimenty ciężkiej piechoty, 3 bataliony lekkiej, dywizya Saperów, druga kanonierów, 12 regiment jazdy, i 9 półk strzelców konnych; najwyższą komendę ma Don Castannos. Rozumiemy, że te wojska zgromadziły się jedynie dla powściągnięcia Anglików od wycieczki, którą mogliby uczynić, mając dziś załogę bardzo liczną. O żadnem przygotowaniu do oblężenia twierdzy niedobytey nie słychać.

Adm. Salcedo w ostatnich d. m. lipca raz jeszcze wyprowadził na morze z Carthageny eskadrę, i wkrótce spotkał kupiecką flotę Anglików z 20 żaglow złożoną, bez wojennej straży. Poszedł w pogoń; usiłowanie daremne: lepiej żeglowali nieprzyjaciele, wiatr im sprzyjał, wkrótce nam z oczu zniknęli.

Pierwsza wyprawa na wojnie ter. nie poszczęściła się Hiszpanom. Gravina z portu Vigo 28 lipca pisał do X. Pokoju donosząc o bitwie stoczony d. 22 blisko Finisterre z Anglikami. O południu fregaty przodem płynące postrzegły nieprzyjaciela; 5. god. czasu mieli zprzymierzenie do uczynienia gotowości. Sam Gravina pierwszy strzelać zaczął o god. 5. Trwał ogień więcej 4 god. Mgła nadzwyczaj gruba widok tamowała. Zdało się Francuzom i Hiszpanom, że nieprzyjacieli ustępuje z boiowiska; nawet z niektórych okrętów maytkowie okrzyki radosne wydali. Lecz nazajutrz postrzeżono, że z okręta nasze, Raphael i Fermo zginęły. Wątpliwość o ich losie zniknęła; gdyśmy postrzegli, że Anglicy ciągnęli za sobą kilka statków żeglować niezdolnych; iedne były ich własne w boju zepsute, drugie Hiszpanom zabrane.

Powiadają Villeneuve i Gravina, iż nieprzyjacieli przez 2 d. następujące unikał spotkania powtórnego; że miał zepsutych okrętów kilka, że flotta zprzymierzona nie wiele straciła. Czemuz więc nie przymusiła Anglików do nowej bitwy? czemu nie doścignęła jeśli uchodzili opieszale? czemu nie płynęła do Ferrolu prosto?

gdzie iednakże Calder w kilka d. po rozprawie był widziany. Jeden wiatr służył obu stronom, gdy do iednego celu zmierzały. Te okoliczności pokazują, żeśmy szczęścia sprzyjającego nie mieli w pierwszém spotkaniu. Flotta do Vigo zawinąć musiała dla nabrania wody, której z okręta Francuzkie z Admir. Magon przybyły do Indyi zachod. gdy już Villeneuve i Gravina powracali do Europy, nie miały tylko na 6 d. Szkorbut na wszystkich statkach zageszczony, 1500 ludzi z wojska lądowego niezdatnymi uczynił do potrzeby. Przydał Gravina uwagę, która zda się wskazywać prawdziwą przyczynę przegranej; że chociaż zprzymierzenie stawili do boju okręty lin. 20 przeciw Angielskim 15; iednak w tej liczbie miał nieprzyjacieli 4 3 piętrowe, Villeneuve i Gravina wszystkie 2 piętrowe. Na końcu rapportu wychwala lud Hiszpański; wspomina o zabranii kupieckiej floty pod Antigoa; odzyskaniu okrętu Minerva powracającego z Limy; słowa nie rzekł dla czego w drodze odłączył się od Francuzów, gdzie był, co sprawił.

WŁOCHY.

Genua 10 Sierpnia. Eskadra z 3 fregat, 3 korwet Francuzkich i Liguryjskich złożona, która dotąd stała w porcie naszym, pod sprawą H. Buonaparte wyszła na morze zmierzając podobno do Toulonu; nie oddała się bynajmniej od brzegu, zapewne dla bojaźni krążących Anglików.

Arcy Podskarbi Lebrun wyznaczył u nas komisję z ludzi uczonych, którzy mają zebrać imiona, portrety, posągi, inne pamiątki mężów sławnych, którzy zasłużyli się dobrze tej oyczyźnie, przywrócić napisy przez rewolucją zglądzone, które dzisiejszym Ligurom przypominały, iacy byli ich przodkowie; i to wszystko porządnie umieścić w pałacu narodowym. Tenże Arcy Podskarbi rozkazał municypalności naszej odstawić na miejscu dawném posąg niesmiertelnego Andr. Doria, iakoteż Marszałka Francyi X. de Richelieu, który na ten zaszczyt u wdzięcznych Genuńczyków zasłużył, broniąc oblężoną stolicę przez wojska Austriackie r. 1748 i do księgi złotej Genuńskiej szlachty został wpisanym.

Mediolan 12 Sierpnia. Syn Elektora Bawarskiego przybywszy do naszej stolicy d. 1. odwiedził d. 5. Wice Króla Eugeniusza w Villa Buonaparte. Nazajutrz Wice Król oddał wizytę gościowi w pałacu jego, z pierwszymi urzędnikami dworu i wielo Officerami; tegoż d. zaprosił go na obiad do Villa Buonaparte. D. 7 udali się obydwu do Lodi, gdzie Eugeniusz manewrować kazał regimentowi kirysyerów Francuzkich w obecności X. Zawczora sam wyjechał na 2 mies. mieszkanie do Monza, z kąd raz w tygodniu odwiedzi stolicę dla przysadowania w radzie stanu, raz w t. g. wszyscy Ministrowie być powinni w Monza u Wice Króla z doniesieniem o interessach potocznych.

Florencya 11 Sierpnia. Doniesienie o wybraniu Kommandora Caraccioli na W. Mistrza Maltanskiego niedokładne było. Ponieważ w mieście Catania nie znalazła się liczba kawalerów ustawami przepisana do reprezentacyi wszystkich języków, dla tej przyczyny obecni przystąpić mogli tylko do elekcyi kandydata. Z 56 głosów Caraccioli Neapolitańczyk miał 22, Kawaler Miaris z Friulu 9, Kommandor Guevara 5. Rzecz oddana do sądu stolicy Apostol. Tymczasem Guevara utrzymuje regencyą iako GL. zakonu. Załoga wyspy Malty za przybyciem dywizyi G. Craigh liczy żołnierza 12 t. Ponieważ tak wiele nie potrzebuje obrona twierdz prawie niedobytych, które potęga morska wspiera i zasłania, rozumiemy że Anglicy wkrótce przystąpią do ważnej wyprawy na morzu śródziem.

Słychać, iż wojska Francuzkie rozkaz odebrały zgromadzać się do obozu pod Monte Chiaro na granicy Mediolańskiej, i znaczny posiłek otrzymać mają. Ze najwyższą komenda będzie dana Massenie, nie jest rzecz pewna, anieź urzędownie doniesiona. Poźniejsze wiadomości odebrane z Neapolitańskiego Królestwa, od pierwszych są smutniejsze. Trzęsienie ziemi większą szkodę sprawiło niżeliśmy rozumieli. W mieście Isernia 3 t. ludu zginęło. W samej stolicy Neapolu nie liczą nad 4 zabitych, ranionych mało więcej; lecz strata w domach i budowlach prywatnych i publicznych, zburzonych, zepsutych, do upadku nachylonych jest niezmierzona; na pierwszy rzut oka oszacowano ją do 10 mill. dukatów Neapolit.

Reszta później.